

2016 szeptember 5

Ti ne féljete!

A Máté 27,1-2-ben ezt olvassuk: „Virradatkor a főpapok és a nép vénei valamennyien úgy határoztak, hogy Jézust halálra adják.

Megkötözték, elvezették, és átadták Poncius Pilátusnak, a helytartónak.”

Izrael vallási és politikai vezetői, aztán a nép is, úgy döntöttek, hogy elutasítják a Messiást, Isten felkentjét, aki változást hozhatott volna az életükben és változást is hozott mindazoknak, akik szívükbe fogadták őt. Jézusban ott járt közöttük Isten, de az övéi közül a legtöbben mégis elutasították őt. Felteszem a költői kérdést, a mostani időkben nem ugyan ezt látjuk?

Ma is elérhető közelségben van Isten ígéje, sőt, lehet, hogy ebben a korszakban sokkal elérhetőbb, mint bár mikor ezt megelőzően. Végül is Istennek mindegy, mert ő minden korszakban megtudta és megtudja szólítani az embert, őt nem korlátozza az idő és a tér, sem a földi élet szűkös lehetőségei. Az azonban kétségtelen, hogy számtalan mennyiségű igehirdetés, könyv és bibliafordítás elérhető napjainkban, de ettől még sem lett több keresztény a világon, pláne itt Európában. Isten szélesre tárta az ajtót, de azon csak kevesen akarnak belépni. A legelutasítóbbak, korunk kiüresedett vallásos felekezetei és azok újjá nem született tagjai. Senkinek ne legyenek illúziói, a fősodratú kereszténység ma is halálra ítélné Jézust, mint ahogy egykor tették ezt Izrael vezetői! Mivel Jézussal ezt már nem tehetik meg, ezért bizonyos értelemben megteszik az övéivel vagyis azokkal, akik valóban követik őt. Senkit ne tévesszenek meg az Uram-Uramozások, a szép szónoklatok, az imák és énekek, a nagy szabású istentiszteletek, mert ezeket többnyire ma már olyanok gyakorolják, akik megvetik az igazi kereszténységet és magukról gondolják, hogy ők az igaz keresztények, de az életük ezt egyáltalán nem tükrözi. Magyarországon is látni lehet azt, hogy sok gyülekezetben perifériára szorulnak azok akik valóban újjászülettek és az Urat követik, sok helyen a lekipásztorok vagy gyülekezet vezetőik sokkal inkább fizetett béresek, akiknek mindennél fontosabbak a saját érdekeik és a legnagyobb félelmük az, hogy mi lesz ha az a vallási rendszer ami anyagi jólétben tartja őket, egyszer csak összedől.

Hadd mutassak még valamit ezzel kapcsolatban!

A Máté 28,1-7-ben így olvassuk: „Szombat elmúltával, a hét első napjára virradóan elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt.

És íme, nagy földrengés támadt, mert az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ a sír szájáról, és ráült.

Megjelenése olyan volt, mint a villámlás, és a ruhája fehér, mint a hó.

Tőle való félelmükben az örök halálra rémültek.

Az angyal így szólt az asszonyokhoz: Ti ne féljétek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.

Nincs itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt.

És menjétek gyorsan, mondjátok meg tanítványainak, hogy feltámadt a halálból, és íme, elöttetek megy Galileába, ott majd meglátjátok. Íme, megmondtam nektek.”

A 11-től 15-ig tartó versekben: „Mialatt ők úton voltak, íme, az őrségből némelyek bementek a városba, és jelentették a főpapoknak mindazt, ami történt.

Azok pedig összegyűltek a vénekkel együtt, és tanácsot tartottak, majd sok pénzt adtak a katonáknak, és meghagyták nekik, hogy azt mondják: Tanítványai odajöttek éjjel, és ellopták őt, mialatt mi aludtunk.

És ha ez a helytartó fülébe jut, mi majd megnyugtadjuk őt, és kimentünk titeket a bajból.

Azok pedig fölverték a pénzt, és úgy cselekedtek, ahogy kitanították őket. Így terjedt el ez a szóbeszéd a zsidók között mind e mai napig.”

A Máté 27,62-től a fejezet végéig, arról olvasunk, hogy a farizeusok és a főpapok szinte tudatosan készültek Jézus feltámadására, ezért katonákkal őriztették a sírt. Valószínűleg tudat alatt érezhették, hogy Jézus halálával még nincs vége a történetnek. Aztán a 28-dik fejezetben olvassuk, hogy amikor Istennek egy angyala megjelent a sírnál, a katonák lebénultak a félelemtől. Ezek a katonák pontosan tudták, hogy mi történt, mégis megalkudtak a főpapokkal abban, hogy pénzért hazudnak.

A főpapok szembesültek azzal, hogy Jézus valóban feltámadt, tudták, hogy a katonák igazat mondtak amikor jelentették nekik azt amit láttak, mégis engedetlenek és gonosz szívűek maradtak. Ismerték az Írásokat, tudták, hogy a Messiás eljövételének milyen jelei lesznek, ehhez képest még keményebbek lettek az igazsággal szemben.

A katonáknál is csak addig tartott a félelem, amíg az angyalt látták, de mi után vége lett a természetfeletti jelenségnek, semmilyen változás nem történt a szívükben, hiszen egy megfelelő összegért képesek voltak az ellenkezőjét hazudni annak, amit pedig a saját szemükkel láttak.

Micsoda megátalkodottság!

Milyen ördögi és aljas gazembernek kell lenni ahhoz, hogy valaki ennyire nyilvánvaló tényekkel szemben is inkább a hazugságot választja még akkor is, ha ezen az ő örökkévaló sorsa is múlik!

Ez azért történt így, mert Jézus megjelenése és tevékenysége rengeteg érdeket sértett. Jézus fellépése előtt kb. 40 önjelölt messiás tűnt fel, de azok együttesen sem okoztak akkora zavart Izrael vallási rendszerében, mint Jézus, aki az igazi messiás.

Ma nagyon sokan várnak valamilyen nagy ébredést és sok hamis szolgáló megjelent, ők úgy lépnek fel, mint egy új reformáció képviselői, akik lehozzák Isten dicsőségét az egyházra. Sokan hisznek abban, hogy majd egyszer csak minden előzmény nélkül, hirtelen megjelenik Isten dicsősége az egyházban és akkor minden jó irányba fog változni. Ez az ördög hitetése, ugyanis a Bibliából világosan kiderül, hogy Isten dicsőségének külső megnyilvánulása a legtöbb ember életében semmilyen maradandó változást nem hozott, a legjobb példa erre Izrael negyven éves pusztai vándorlása.

Jó dolog vágyani Isten dicsőségére, viszont valódi változást csak Isten igéje tud bennünk eredményezni, és csak akkor, ha a Szent Szellem segítségével megértett ige megmarad bennünk. Szeretnék azonban mindenkit világosan figyelmeztetni, hogy ha most tényleg eljönne egy nagy ébredés, az nagyon komoly érdekeket sértene, valószínűleg főképpen azokét, akik a legjobban várják az ébredést, így könnyen lehet, hogy ők lennének egy valódi ébredés legnagyobb üldözői, természetesen a vallásos, hamis kereszténységgel karöltve. Isten erejének megnyilvánulása a történelem során mindig és mindenütt sértette valakiknek az érdekeit, ezért én teljességgel lehetetlennek tartom azt, hogy a mai gyülekezetek és különféle vallási rendszerek hajlandóak lennének feladni a saját érdekeiket azért, hogy az Úr neve megdicsőüljön. Pontosán így volt ez Jézus korában is. Őt akkor sem és ma sem érdeklik a mi vallásos rendszereink, kiüresedett intézményeink és az ember központú, szórakoztató jellegű istentiszteleteink. Őt a szívünk valódi állapota érdekli és ha jók az indítékaink, akkor nekünk is aktuális az angyal szava amit az asszonyoknak is mondott:

„Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.”

Vagyis mit akar nekünk Isten mondani?

Nem akarjátok az Úr munkáját a saját dicsőségetekre és meggazdagodásotokra használni, hanem egyedül Jézust keresitek?

Akkor ti ne féljetek!

Nem akartok képmutató életet élni, hanem inkább valóban Jézust keresitek?

Akkor ti ne féljetek!

Nem akartok paráznák és házasságtörők lenni, hanem inkább Jézust keresitek?

Akkor ti ne féljetek!

Nem akarjátok becsapni és meglopni a testvéreiteket, hanem inkább Jézust keresitek?

Akkor ti ne féljetek!

Nem sajnáljátok az Úrért feladni saját érdekeiteket, hanem inkább egyedül Őt keresitek?

Akkor ti ne féljetek!

„Ti ne féljete! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.”

Barátaim, óriási üzenet van csak ebben az egy mondatban is!

Isten soha nem hagyja el az övéit. Bár milyen nehéz is ez a korszak, amelyben élünk, Isten terve akkor is beteljesedik bennünk, hogy ha hűségesek maradunk.

Figyeld csak milyen kegyelmes az Isten azokkal, akik őt szeretik és hozzá ragaszkodnak!

Bár Ábrahám hibát követett el, Isten ígérete mégis beteljesedett az életében.

A csaló Jákóbból is Izrael lett.

Józsefet sem tudták olyan mélyre taszítani, ahonnan Isten ne emelte volna fel.

Mózes hibázott amikor kétszer sújtott a sziklára, ezért nem mehetett be az ígért földjére, de Isten még annál is jobbat készített neki, a Bibliából más helyütt kiderül, hogy magához vette őt.

Illés hibát követett el, amikor nem szállt szembe Jézabellel, hanem inkább engedett a félelemnek és elmenekült, Isten még sem vádolta őt, hiszen ismerte Illés szívét és tudta, hogy ennek a nagyszerű hősnek magányosan kellett küzdenie egy gonosz, ördögi rendszer ellen, Izrael helyre állásáért. Illés lelkét nagyon megviselte Jézabel rendszere, de Isten jött és magához ragadta őt, mert ő már a világ teremtése előtt szerette ezt a prófétát, akinek a szívében a Szent Szellem tüze égett.

Nem hagyta el Dávidot sem, pedig házasságtörő és gyilkos lett, de az Úr ismerte Dávid szívét és tudta, hogy ez az ember vissza fog térni hozzá.

Beszélhetnék még Sámsonról és még más hithősökről, valamint a prófétákról is, akiknek a szenvedéseiről olvashatunk a Bibliában, de ők hűségesek maradtak az Úrhoz, aki bizonyágot tett mellettük. Ha ránézek a saját életemre, akkor azt kell mondanom, hogy sok emberhez hasonlóan természetesen én is követtem el hibákat, mi közben az Urat akartam szolgálni, de tudom, hogy ő szeret, nagyon szeret, ezért soha nem akarom őt elhagyni még akkor sem, ha pillanatnyilag reménytelennek látszik minden. Isten mindegyikünket helyre tudja állítani, ha vissza térünk hozzá. Ismerek komoly, odaszánt keresztényeket, akik elszigetelt állapotban vannak, mások lenézik és megvetik őket. Aki ebben a korszakban valóban elhívással és szellemi látással rendelkezik, az nagyon nehezen tudja feldolgozni a kereszténység jelenlegi állapotát, sőt, azt mondom, hogy ebbe bele lehet keseredni, bele lehet örülni. Az Úr azonban nem hagyott el minket, hanem adott nekünk ígéreteket, ezért azt kéri tőlünk, hogy újra és újra menjünk az ő jelenlétébe, ahol hit által már most láthatjuk azokat az örökkévaló javakat, amelyeket ő elkészített nekünk. Ő teljes győzelemre fog vezetni minket úgy, ahogyan azt megígérte és amikor majd színről-színre fogjuk őt látni, annyira boldogok leszünk, hogy a földi életünk szenvedéseit semminek fogjuk látni.

Hiszem, hogy a Szent Szellem az övéinek ezt üzeni: „Ti ne féljete!”

Bár mi is történjen veletek, ne féljete!

Ti, ne féljete!”

Nochta Pál Attila